

Hoofdbedekking en haardracht

1 Korinthiërs 11:5-6

Blijkbaar schrijft Paulus 1 Korinthiërs 11 met het oog op misstanden in de gemeente (1 Kor. 14:15). In vers 3 van hoofdstuk 11 vinden we Gods orde: Christus, de verheerlijkte Mens, is het Hoofd van allen (Kol. 2:10). Hij is het Hoofd van iedere man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het Hoofd van Christus (1 Kor. 11:3).

Want de man behoort zijn hoofd niet te dekken, omdat hij het beeld en de heerlijkheid van God is (1 Kor. 11:7). Om dit goed te begrijpen, dient men zich te herinneren dat gesluierd of met gedekt hoofd te zijn, in de oostelijke landen een teken van afhankelijkheid en onderwerping is. Dit past niet voor hem die Gods beeld is. Een gedekt hoofd is passend voor de vrouw, want zij is de afhankelijke partner. Wat zich bedekt of omsluiert, wil niet gezien, niet meegerekend worden. Genade doet de vrouw in de man iets zien, wat zij niet is, namelijk het beeld en de heerlijkheid van God. De heerlijkheid van de man is de vrouw, zij is zijn kroon (Spr. 12:4). Het is haar eer dienstbaar te zijn om zijn eer te laten uitkomen. Ook als haar man in verstand en geestkracht haar mindere mocht zijn, zal zij zich beijveren haar meerderheid te verbergen; en als zij zijn gebrek aanvult, dan geeft zij hem de eer van wat zij in zijn plaats doet.

De man is echter de vertegenwoordiger van het gezag dat God over de wereld heeft. Tegelijk bedenkt de man dat hij zijn bevoegdheid als hoofd niet aan zichzelf ontleent, maar aan God. Dit houdt de man klein; als hij zichzelf gaat verheffen, wordt hij ongeschikt om te regeren.

Een vrouw die met ongedekt hoofd bidt of profeteert, doet haar man en haarzelf schande aan, want het is hetzelfde alsof zij geschoren was, d.w.z. door ongedekt te bidden of te profeteren en zichzelf het haar te laten afknippen, doet zij zich in beide gevallen schande aan. Zo moet deze tekst (1 Kor. 11:5) gelezen worden.

Het is voor de vrouw een ereteken; en haar hoofdbedekking vervangt het lange haar dus niet, maar zij draagt zowel de hoofdbedekking alsook het lange haar. De schepping zelf, als draagster van Gods gedachten, leert dit in vers 15 voor de vrouw; want de natuur zelf had het lange haar al als een sluier gegeven. Haar lange haar is dus een aanwijzing van de natuur, niet dat zij bedekt is, maar dat zij zich moet bedekken.

In vers 14 lezen we: leert ook de natuur zelf u niet, dat als een man lang haar draagt, het een oneer voor hem is? Dus hij moet zich niet moet bedekken. De nazireeër droeg lang haar als teken van afhankelijkheid (Hand. 21:23-24).

De seksen mogen ook niet van plaats verwisselen omwille van de engelen; zij nemen in zoveel dingen deel aan het leven van de gemeente. Deze heilige wezens verheugen zich als zij ons in de weg van de gerechtigheid zien wandelen (1 Tim. 5:21; Ef. 3:10; 1 Kor. 4:9).

In 1 Korinthiërs 11:5 staat dat wanneer een vrouw bidt of profeteert met ongedekt hoofd, zij haar hoofd onteert. Er staat dus wat zij niet mag doen, evenals in vers 13 wat het bidden betreft. Zij mag dus, en dat is waar het eigenlijk om gaat, in geen geval en op geen enkele plaats de door God gewilde verhouding tussen man en vrouw verstoren. Verder laat de apostel in hoofdstuk 11 de vraag van het naar buiten optreden van de vrouw onbesproken en moet er over dit onderwerp, vers 16, niet getwist worden.

In hoofdstuk 14 snijdt hij alle optreden in het openbaar in de gemeente af. Het is duidelijk dat noch hij, noch zijn medewerkers zulke vreemde gewoonten invoerden als die van de vrouwen in Korinthe, en dat nergens in geen enkele gemeente zulke dingen mogen worden geduld. Zelfs het stellen van vragen hoort thuis te gebeuren. In de man heeft de vrouw haar natuurlijke leermeester, en door zijn tussenkomst neemt zij aan het openbare leven deel.

In aansluiting op het voorgaande, naar aanleiding van enkele vragen, nog enkele opmerkingen:

Er is tussen man en vrouw gelijkheid van wezen: beiden zijn ze de menselijke natuur deelachtig. En er is ook gelijkheid in de genade wat de gelovige man en vrouw betreft: beiden zijn de goddelijke natuur deelachtig geworden. Maar er is ongelijkheid wat de verhouding betreft waarin zij als schepselen tot Christus staan.

Hij is het Hoofd van alle gezag, de Eerstgeborene van de hele schepping (Kol. 1:15), en het Hoofd van het lichaam, de gemeente (Kol. 1:18). In morele zin is het de eer van de man Christus als zijn Hoofd te erkennen, en het sieraad van de vrouw de man als haar hoofd te erkennen.

Overal en altijd moet de goddelijke orde geëerbiedigd worden. Dit moet niet leiden tot het voorschrijven van vormen of opleggen van lasten die zwaar zijn om te dragen. De vrouw weet haar plaats als zij het Woord van God eert. Paulus verwijst in 1 Korinthiërs 14:34 naar de wet in Genesis 3:16, die zegt: *‘En naar uw man zal uw begeerte uitgaan en hij zal over u heersen’*. En in 1 Timotheüs 2:11-15 staat: *‘Een vrouw moet zich stil, in alle onderdanigheid laten leren; maar ik sta aan een vrouw niet toe dat zij leert of over een man heerst, maar zij moet stil zijn. ...als zij blijven in geloof, liefde en heiligheid, met ingetogenheid.’*

In 1 Timotheüs 2:9-10 zegt de apostel ook: Evenzo dat ook vrouwen zich tooien in waardige kleding met bescheidenheid (ziet op vers 14) en ingetogenheid – door goede werken (vgl. 1 Petr. 3:2). Het gaat om een kuise wandel, en de verborgen mens van het hart, in de onvergankelijke versiering van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.

Lydia zegt in Handelingen 9:36: *‘Als u van oordeel bent dat ik de Heer trouw ben, kom dan in mijn huis en blijf er’*. Zie ook Dorkas in Handelingen 9:36. In die gezindheid zal de vrouw het bidden in jongerenkringen aan de broeders overlaten en zich ook bedekken bij Bijbelbesprekingen en evangelisatiebijeenkomsten, en zal een vraag als de geestelijke behoefte er is in bescheidenheid gedaan, niet storend zijn. Men kan daarom niet zeggen dat zij de haar door God aangewezen plaats verlaat.

Bron: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 104 / 157](#)